

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16179/2024
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, УУ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 841/24 од 27.03.2024. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 841/24 од 27.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 841/24 од 27.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1438/24 од 06.02.2024. године, исправљеном решењем Основног суда у Новом Саду П 1438/24 од 23.02.2024. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати износ од укупно 9.979.017,47 динара, и то тужиљи 1. реда износ од 415.956,59 динара, тужиоцу 2. реда износ од 981.794,87 динара, тужиоцу 3. и 4. реда солидарно износ од 815.386,80 динара, тужиоцу 5. и 6. реда солидарно износ од 580.203,52 динара, тужиоцу 7. и 8. реда солидарно износ од 580.203,52 динара, тужиоцу 9. и 10. реда солидарно износ од 833.184,45 динара, тужиоцу 11. и 12. реда солидарно износ од 999.719,65 динара, тужиљи 13. реда износ од 260.608,50 динара, тужиоцима 14. и 15. реда солидарно износ од 833.692,96 динара, тужиоцима 16. и 17. реда солидарно износ од 831.913,19 динара, тужиљи 18. реда износ од 260.608,50 динара, тужиљи 19. реда износ од 260.608,50 динара, тужиоцима 20. и 21. реда солидарно износ од 1.056.672,14 динара, тужиоцу 22. реда износ од 415.956,59 динара и тужиљи 23. реда износ од 828.353,66 динара, сваком са законском затезном каматом од 06.02.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине у 11180/14042 делова на парцели бр. .../... КО ... која је уписана код РГЗ СКН ... у ЛН бр. ..., површине 986 м2 па су тужиоци дужни трпети

да се тужени са тим правом упише код надлежне службе за катастар непокретности након правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно надокнади трошкове парничног поступка у износу од 1.298.061,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 841/24 од 27.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог, а жалба тужилаца делимично усвојена, а делимично одбијена па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 1438/24 од 06.02.2024. године исправљена решењем Основног суда у Новом Саду П 1438/24 од 23.02.2024. године преиначена у делу одлуке о трошковима поступка тако што је повећан досуђени износ трошкова са 1.298.061,00 динар на износ од 1.516.098,98 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а у преосталом побијаном, а непреиначеном делу првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужиоцима на име фактичке експропријације њихове кат. парцеле бр. .../... КО ..., која је према Планској документацији у целости намењена за јавну саобраћајну површину регулацију Улице Радослава Продановића, и у целости се користи као саобраћајна и јавна површина и иста се налази у обухвату Плана генералне регулације простора за породично становање уз Темерински и Сентаandreјски пут са окружењем у Новом Саду („Службени лист Града Новог Сада“ бр.30/14,75/16,5/23 и 6/23) и Плана детаљне регулације Блока на Клиси уз Улицу Радослава Продановића у Новом Саду („Службени лист Града Новог Сада“ бр.45/2010). Побијана одлука којом је тужбени захтев тужилаца усвојен донета је применом одредбе члана 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола бр. 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Тужени у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а то није разлог због ког је дозвољена посебна ревизија, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате накнаде за фактичку експропријацију тужиоци су, као формални супарничари у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, поднели 12.05.2022. године, а вредност предмета спора сваког тужиоца понаособ не прелази износ прописан одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић